

Pepe Escobar: Elektrická válka

 prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/pepeescobar-elektricka-valka

Komentář od Pepe Escobara, brazilského novináře a geopolitického analytika. Jeho sloupek „The Roving Eye“ pro Asia Times pravidelně pojednává o nadnárodní „soutěži o nadvládu nad Blízkým východem a Střední Asií.“

Pepe Escobar

25. listopadu 2022 - 04:20

Současná ruská taktika je naprostým opakem vojenské teorie koncentrované síly, kterou vyvinul Napoleon, píše Pepe Escobar v Strategic Culture Foundation.

Vzpomeňte si na polského farmáře, který fotí trosky rakety – později se ukázalo, že patřící ukrajinské S-300. Takže polský farmář, jehož kroky se ozývají v naší kolektivní paměti, možná zachránil svět před třetí světovou válkou – rozpoutanou prostřednictvím laciného spiknutí vymyšleného anglo-americkou „rozvědkou“.

K této nechutnosti se přidalo směšné zastírání: Ukrajinci stříleli na ruské rakety ze směru, odkud nemohly přiletět. To znamená: Polsko. A pak americký ministr obrany, obchodník se zbraněmi Lloyd „Raytheon“ Austin, odsoudil Rusko, že je na vině tak jako tak,

protože jeho kyjevští vazalové stříleli na ruské rakety, které neměly být ve vzduchu (a nebyly).

Říkejme tomu Pentagon, který povyšuje oplešatělé lhaní na poněkud ošuntělé umění.

Anglo-americkým účelem tohoto vyděračství bylo vyvolat „světovou krizi“ proti Rusku. Bylo to odhaleno – tentokrát. To neznamena, že obvyklí podezřelí to nezkusí znovu. Brzy.

Hlavním důvodem je panika. Kolektivní západní zpravodajské informace vidí, jak Moskva konečně mobilizuje svou armádu – připravenou příští měsíc vyrazit do pole – zatímco vyřazuje ukrajinskou elektrickou infrastrukturu jako formu čínského mučení.

Ty únorové dny, kdy bylo vysláno pouhých 100 000 vojáků – a většinu těžké práce odvedly milice DLR a LLR plus Wagnerova komanda a Kadyrovovi Čečenci – jsou dávno pryč. Celkově Rusové a rusofonni čelili hordám ukrajinské armády – možná až 1 milionu. "Zázrak" toho všeho je, že Rusové si vedli docela dobře.

Každý vojenský analytik zná základní pravidlo: invazní síly by měly čítat trojnásobek bránící síly. Ruská armáda na počátku SMO byla na malém zlomku tohoto pravidla. Ruské ozbrojené síly mají pravděpodobně stálou armádu 1,3 milionu vojáků. Jistě mohli ušetřit o několik desítek tisíc víc než původních 100 000. Ale nestalo se tak. Bylo to politické rozhodnutí.

Ale teď SMO skončilo: toto je území CTO (Counter-Terrorist Operation). Série teroristických útoků – zaměřených na Nord Streams, Krymský most, Černomořskou flotilu – konečně demonstrovala nevyhnutelnost překročení pouhé "vojenské operace".

Elektrická válka je vedena v podstatě jako taktika – vedoucí ke konečnému zavedení ruských podmínek v možném příměří (které ani anglo-americké zpravodajské služby, ani vazal NATO nechtějí).

I kdyby došlo k příměří – široce propagovanému už několik týdnů –, válku by to neukončilo. Protože hlubší, tiché ruské pojmy – konec expanze NATO a „nedělitelnost bezpečnosti“ – byly plně vysvětleny jak Washingtonu, tak Bruselu loni v prosinci a následně odmítnuty.

Vzhledem k tomu, že se od té doby – koncepčně – nic nezměnilo, spolu s tím, jak západní zbrojení Ukrajiny dosáhlo šílenství, Stavka Putinovy éry nemohla než rozšířit původní mandát SSO, který zůstává denacifikací a demilitarizací. Nyní však bude muset mandát zahrnovat Kyjev a Lvov.

A to začíná současnou deelektrifikační kampaní, která sahá daleko za východ od Dněpru a podél pobřeží Černého moře směrem k Oděse.

To nás přivádí ke klíčové otázce dosahu a hloubky elektrické války, pokud jde o vytvoření toho, co by bylo DMZ – kompletní s územím nikoho – západně od Dněpru k ochraně ruských oblastí před dělostřelectvem NATO, HIMARS a raketovými útoky.

Jak hluboko? 100 km? Nestačí. Spíše 300 km – protože Kyjev již požádal o dělostřelectvo s takovým dostřelem.

Klíčové je, že už v červenci se o tom v Moskvě rozsáhle diskutovalo na nejvyšších úrovních Stavky.

V rozsáhlém červencovém rozhovoru ministr zahraničí Sergej Lavrov vypustil kočku – diplomaticky – z pytle:

„Tento proces pokračuje, důsledně a vytrvale. Bude to pokračovat tak dlouho, dokud bude Západ ve svém bezmocném vzteku, který se zoufale snaží co nejvíce zhoršit situaci, zaplavovat Ukrajinu dalšími a dalšími zbraněmi dlouhého doletu. Vezměte si HIMARS. Ministr obrany Alexej Reznikov se chlubí, že už dostali munici s dosahem 300 kilometrů. To znamená, že naše geografické cíle se posunou ještě dále od současné linie. Nemůžeme dovolit, aby část Ukrajiny, kterou bude ovládat Vladimír Zelenskyj, nebo kdokoliv, kdo ho nahradí, měla zbraně, které představují přímou hrozbu pro naše území nebo pro republiky, které vyhlásily svou nezávislost a chtějí určit svou vlastní budoucnost.“

Stejně jako Washington a NATO jsou ještě více „zoufale snažící se co nejvíce zhoršit situaci“ (a to je plán A: žádný plán B neexistuje), geoekonomicky Američané zintenzivňují Novou velkou hru: zoufalství se zde týká snahy kontrolovat energetické koridory a stanovovat jejich cenu.

Rusko zůstává v klidu – protože pokračuje v investicích směrem k Asii; upevnit multimodální mezinárodní severojižní dopravní koridor (INTSC) s klíčovými partnery Indií a Íránem; a stanovuje cenu energií prostřednictvím OPEC+.

Straussiáni/ neokonzervativci a neoliberalní konzervativci pronikající anglo - americkým zpravodajským/ bezpečnostním aparátem – de facto virově jako zbraně – nepoleví. Jednoduše si nemohou dovolit prohrát další válku NATO – a navíc proti „existenční hrozbě“ Rusku.

Vzhledem k tomu, že zprávy z ukrajinských bojišť slibují, že za generála Wintera budou ještě chmurnější, útěchu lze nalézt alespoň v kulturní sféře. Zelená přechodná raketa,

okořeněná toxickým míchaným salátem s eugenistickým étosem Silicon Valley, je i nadále přílohou nabízenou k hlavnímu chodu: davoskému „Velkému vyprávění“, bývalému Velkému resetu, který opět vystrčil svou ošklivou hlavu na summitu G20 na Bali.

To znamená, že pokud jde o projekt Zničení Evropy, všechno se zlepšuje. Deindustrializujte a buďte šťastní; duhový tanec na každou probuzenou melodii na trhu; a zmrazit a spálit dřevo a zároveň žehnat „obnovitelným zdrojům“ na oltář evropských hodnot.

Rychlý flashback do kontextualizace, kde jsme, je vždy užitečný

Ukrajina byla součástí Ruska téměř čtyři století. Samotná myšlenka její nezávislosti byla vynalezena v Rakousku během první světové války za účelem podkopání ruské armády – a to se jistě stalo. Současná "nezávislost" byla ustavena proto, aby místní trockističtí oligarchové mohli vyplenit národ, zatímco se vláda spojená s Ruskem chystala zakročit proti těmto oligarchům.

Kyjevský puč v r. 2014 byl v podstatě zorganizován Zbigovou „velkou šachovnicí“ Brzezinskim, aby zatáhl Rusko do nové partyzánské války – jako v Afghánistánu – a byl následován rozkazy ropným haciendám v Perském zálivu, aby se cena ropy zhroutila. Moskva musela chránit rusofonní země na Krymu a v Donbasu – a to vedlo k dalším západním sankcím. Všechno to bylo nastaveno.

Po dobu 8 let Moskva odmítala poslat své armády i na Donbas východně od Dněpru (historicky součást Matky Rusi). Důvod: nezabřednout do další partyzánské války. Zbytek Ukrajiny byl mezitím vypleněn oligarchy podporovanými Západem a ponořen do finanční černé díry.

Kolektivní Západ se záměrně rozhodl černou díru nefinancovat. Většina injekcí MMF byla jednoduše ukradena oligarchy a kořist byla převedena ze země. Tito oligarchičtí lupiči byli samozřejmě "chráněni" obvyklými podezřelými.

Je vždy důležité mít na paměti, že mezi lety 1991 a 1999 byl ukraden ekvivalent současného bohatství celé rodiny Ruska a převeden do zámoří, většinou do Londýna. Nyní se stejní obvyklí podezřelí snaží zničit Rusko sankcemi, protože "nový Hitler" Putin zastavil rabování.

Rozdíl je v tom, že plán použít Ukrajinu jako pouhého pěšáka ve své hře nefunguje

Na zemi se zatím odehrávají většinou šarvátky a několik skutečných bitev. Ale vzhledem k tomu, že Moskva shromažďuje čerstvé jednotky pro zimní ofenzívu, ukrajinská armáda může skončit zcela rozdrčená.

Rusko nevypadalo tak špatně – vezmeme-li v úvahu efektivitu jeho dělostřeleckých úderů proti ukrajinským opevněným pozicím a nedávné plánované ústupy nebo poziční válčení, které udržely ztráty na uzdě a zároveň rozdrtily ukrajinskou uvadající palebnou sílu.

Kolektivní Západ věří, že drží ukrajinskou zástupnou válečnou kartu. Rusko sází na realitu, kde ekonomickými kartami jsou potraviny, energie, zdroje, zabezpečení zdrojů a stabilní ekonomika.

Mezitím, jako by energeticky sebevražedná EU nemusela čelit pyramidě utrpení, může jistě očekávat, že jim na dveře zaklepe nejméně 15 milionů zoufalých Ukrajinců, kteří prchají z vesnic a měst s nulovou elektřinou.

Názorným příkladem je nádraží v – dočasně obsazeném – Chersonu:

Lidé se sem neustále chodí zahřát a nabít své smartphony. Město nemá elektřinu, teplo a vodu.

Současná ruská taktika je naprostým opakem vojenské teorie koncentrované síly, kterou vyvinul Napoleon. To je důvod, proč Rusko hromadí hlavní výhody, zatímco „čechrá prach v misce růžových lístků“.

A samozřejmě, „ještě ani nezačali“.

(rp,prvnizpravy.cz,strategic-kulture,foto:arch.)